

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αριστοτέλους 22, 54623

τηλ.221-127, 270-968

Θεσσαλονίκη 22.5.95

Αριθμ.πρωτ.129

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

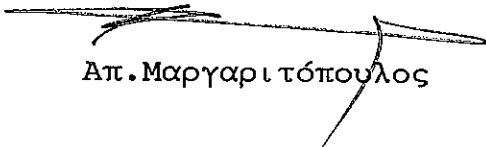
ΠΡΟΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Σας κοινοποιούμε το με αριθμό πρωτ.1014743/42/Β0013/-
ΠΟΛ.1028/23-2-95 έγγραφο Υπουργείου Οικονομικών με θέμα "κοι-
νοποίηση γνωμοδότησης", για να λάβετε γνώση.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος

Απ.Μαργαριτόπουλος

Ο Γεν.Γραμματέας

Ι.Τσάνης

129		
23	2	95

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αθήνα, 20 Ιανουαρίου 1995

Αριθ. Πρωτ. 1014743 / 42 / Β0013
707. 2028

Φ./Γ.ΙΑΣ. & Δ.Π.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ (13η)

ΤΜΗΜΑ: Β'

ΠΡΟΣ: Αποδέκτες, ως Π.Δ.

Ταχ. Δ/ση Κ. Σερβίας 10
101 84 ΑΘΗΝΑ

Πληροφορίες

Τηλέφωνο 3313400 (εσ. 232 & 238)

ΘΕΜΑ: Κοινοποίηση γνωμοδότησης.

Σας κοινοποιούμε την αριθ. 416/94 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών και παρακαλούμε για την εφαρμογή της.

Με την γνωμοδότηση αυτή έγινε δεκτό ότι εξαιρετικοί λόγοι, για την ακυρότητα του συνταγέντος συμβολαίου ώστε να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 4 του ν. 1587/1950 είναι οι προβλεπόμενοι από τον Αστικό Κώδικα και τις κείμενες εν γένει διατάξεις.

Στην περίπτωση μάλιστα αυτή όπως έχει κρίνει το Συμβούλιο Επικρατείας ο προϊστάμενος ΔΟΥ δεν δύναται να κρίνει παρεπιπτόντως το κύρος της ακύρωσης, είτε αυτή εχώρησε δικαστικώς είτε κατ' άλλην νόμιμο κατά τα ανωτέρω διαδικασία ως μη έχων εξουσία να ελέγξει περί του αν πράγματι συνέτρεχον οι προϋποθέσεις της ακυρότητας ή ακυρωσίας, της περί μεταβιβάσεως αρχικής σύμβασης (ΣτΕ 1541/80).

ΑΚΡΕΤΗΣ ΤΑΝΙ ΠΡΑΦΟ
Ο Προϊστάμενος της Γραμματείας

Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος της Δ/σης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΙΛΑΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Δ 74

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 416

Αριθμ. πρωτ.: 732

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Συνεδρίαση 7/9/94

Σύνθεση

Πρόεδρος: Λεων. Παπίδης
Αντιπρόεδροι: Στ. Αργυρόπουλος, Δ. Διαμαντόπουλος
Νομικοί Σύμβουλοι: Μ. Βακρής, Ε. Κορουγένης, Π. Κυριαζής, Β. Κολοβός,
Ρ. Αντωνικόπουλος, Β. Παπακρήστου, Γ. Πατριγέ-
λης, Ν. Πούλος, Χ. Παπακρήστου, Κ. Βολτής, Δ.
Λάκκας, Γρ. Κρόμπας.

Πάρεδροι (γνώμες χωρίς ψήφο): Βλ. Ασημακόπουλος, Π. Κιούσης, Κ. Καπ-
ποτάς, Ι. Χαλκιάς

Εισηγητής: Γρ. Κρόμπας, Νομικός Σύμβουλος

Αριθ. Ερωτήματος: 1154493/724/Β0013/30-12-93 Υπ. Οικ/κών, Δ/νση
Φορολογίας, Κεφαλαίου.

Περίληψη ερωτήματος: Αν, η δια συμβολαίου ακύρωση αρχικής
συμβάσεως μεταβιβάσεως ακινήτου, επί τω λόγω ότι η Γενική
Συνέλευση της υπό εκκαθάριση τελούσης πωλήτριας ανωνύμου

εταιρίας, που εξέλεξε τους εκπροσωπήσαντες αυτήν κατά την υπογραφή του συμβολαίου εκκαθαριστές δεν ήταν νόμιμη, διότι η πρόσκληση για την συγκλήση της δεν δημοσιεύθηκε νομίμως, απαλλάσσεται του φόρου μεταβιβάσεως, ως υπαγόμενη στις διατάξεις του άρθρου 16 παρ.4 του Ν.1587/1950.

Από το ως άνω έγγραφο της Δ/σεως Φορολογίας του Υπ.Οικ/κών και τα συνοδευόντα τούτο λοιπά στοιχεία προκύπτουν τα εξής:

Με το υπ' αριθμ.21792/1990 συμβόλαιο της Συμβ/φου Καλλιθέας Αττικής Αριστειδούλας Μεταξά - Χατζάκη, μεταβιβάστηκε αγρόκτημα εκτάσεως 20 περίπου στρεμμάτων, κείμενο στη θέση "ΚΑΝΤΖΑ" της περιφέρειας Κοινότητας Παλλήνης Αττικής, ιδιοκτησίας της υπό εκκαθάριση τελούσας ανών. εταιρίας υπό την επωνυμία "ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΙΧΑΛΙΝΟΣ" προς τους Νικόλαο Σιασινόπουλο και Ευάγγελο Στασινόπουλο.

Ότι κατά την υπογραφή του ως άνω συμβολαίου, η πωλήτρια ανών.εταιρία εκπροσωπήθηκε από τους δύο εκκαθαριστές της, οι οποίοι είχαν ορισθεί με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της, εκπροσωπούντων το 89,095% του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου, κατά τη συνεδρίαση της 1.10.1990. Αντίγραφο των πρακτικών της ως άνω συνελεύσεως, όπως προκύπτει από την από 16.2.1994 βεβαίωση της αρμοδίας υπηρεσίας υποβλήθηκε στη Δ/ση Εμπορίου της Νομαρχίας Πειραιώς στις 3.7.1992 και καταχωρήθηκε στη συνέχεια στα οικεία Μητρώα Α.Ε. στις 23.9.1992 (προηγούμενη απλή αποστολή της ανακοίνωσης των πρακτικών της Γ.Σ. προς την Δ/ση Εμπορίου, και όχι αντίγραφο των πρακτικών μη συνοδευόμενη μάλιστα εξ ουδενός εκ των απαραίτητων για την καταχώρηση στο οικείο τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στοιχείων: Πρακτικό Δ.Σ.στοιχεία εκκαθαριστών, εφημερίδες, παράβολο κ.λ.π., κρίθηκε ως

ατελής και με το υπ' αριθμ. 368982/1.11.1990 έγγραφο της Νομοαρχίας Πειραιώς ζητήθηκε η υποβολή μεθ' όλων των αναγκαίων στοιχείων).

Ότι ακολούθως οι παραπάνω συμβαλλόμενοι επειδή ανέκυψαν αμφισβητήσεις μεταξύ των μετόχων της Α.Ε. ως προς το νομότυπο της γενόμενης μεταβιβάσεως υπέβαλλαν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Παλλήνης την από 17-12-1993 αρνητική δήλωση Φ.Μ.Α. με σκοπό τη σύνταξη ακυρωτικής πράξης του αρχικού μεταβιβαστικού συμβολαίου, το οποίο κατά τους ισχυρισμούς των ήτο άκυρο, διότι η Γενική Συνέλευση που εξέλεξε τους δύο εκκαθαριστές που εξεπροσώπησαν την πωλήτρια ανώνυμη εταιρία κατά την υπογραφή του, δεν είχε συνέλθει νομίμως, καθότι η πρόσκληση για τη σύγκλησή της δεν δημοσιεύθηκε στο οικείο Φ.Ε.Κ. και σε μία εισέτι εφημερίδα της έδρας της εταιρίας, κατά παράβαση του άρθρου 26 του Ν.2190/1920.

Η αρμόδια Δ.Ο.Υ. αμφισβήτησε τη συνδρομή εν προκειμένω των προϋποθέσεων του άρθρου 16 παρ. 4 του Ν.1587/50, επί τω λόγω ότι η οικεία δήλωση δεν συνοδεύετο υπό ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως ή υπό ετέρου στοιχείου εκ του οποίου να προκύπτει ακυρότης του αρχικού συμβολαίου.

Μετά ταύτα υπεβλήθη το εν αρχή ερώτημα επί του οποίου εξεδόθη η υπ' αριθμ. 148/94 ομόφωνη γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος Ν.Σ.Κ.

Ακολούθως οι παραπάνω αγοραστές, εν αναμονή της απαντήσεως στο υποβληθέν ερώτημα και προς διατήρηση της διατετούς αποκλειστικής προθεσμίας του άρθρ. 35α του Ν.2190/1920, ήγειραν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 26.6.1994, αγωγή διώκοντας την αναγνώριση της ακυρότητας του αρχικού μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Επί της αγωγής ταύτης εξεδόθη κατά συλλογώδη, η υπ αριθμ.7651/94 απόφαση του ιδίου δικαστηρίου αναγνωρίζουσα τη ακυρότητα του αρχικού μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Επί του άνω ερωτήματος η Ολομέλεια του Ν.Σ.Κράτους εγγνωμοδότησε ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 1 του Α.Ν.1521/1950, ο οποίος κυρώθηκε με το Ν.1587/50 ορίζει ότι για κάθε μεταβίβαση ακινήτου κ.λ.π. επί επακθή αιτία επιβάλλεται φόρος επί της αγοραίας αξίας του εκπαιτην ημέρα της μεταβιβάσεως, το δε άρθρο 16 παρ.4 του ιδίου νόμου όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 47 παρ.1 του Ν.542/1977 (ΦΕΚ 41), ορίζει ότι: «Εάν εντός τεσσάρων ετών από της καταστάσεως του οριστικού συμβολαίου μεταβιβάσεως ακυρωθεί τούτο ένεκα ελαττώματος αφορώντος εις τας νομικές σχέσεις του πωλητού προς το ακίνητον ή ένεκα (άλλων) εξαιρετικών λόγων, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως δια την ακύρωσιν, ο δε επί της αρχικής μεταβιβάσεως φόρος περιορίζεται εις το ήμισυ του αναλογουμένου ταιούτου επί της αγοραίας αξίας του ακινήτου.

Τυχόν επί πλέον καταβληθείς η δεβαλωθείς φόρος επιστρέφεται».

II.Εξάλλου, κατά το άρθρο 26 του Ν.2190/1920 όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 25 του Π.Δ.409/86 ή πρόσκληση για τη σύγκληση της Γενικής Συνελεύσεως δημοσιεύεται:

α) στο τεύχος Αν.Ετ.ΕΠΕ της εφημερίδας της κυβερνήσεως και έως μια ημερήσια πολιτική εφημερίδα, που εκδίδεται στην Αθήνα και γ) σε μια οικονομική εφημερίδα.

Σύμφωνα δε με το άρθρο 35α του ιδίου νόμου "1. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως είναι άκυροι και όταν α) ελήφθησαν κατά παράβαση των περί συγκροτήσεως των γενικών συνελεύσεων ή των περί απαρτίας και πλειοψηφίας διατάξεων.

β).....

2. Ακυρότης των αποφάσεων της Γενικής Συνελεύσεως δι' οιονδήποτε λόγον δεν δύναται να αντικαθεί μετά πάροδον διετίας από της υποβολής εις το Υπουργείο Εμπορίου του αντιγράφου των πρακτικών της Γ.Σ., καθ' ήν ελήφθη η απόφαση.

III. Κατά την έννοιαν της ως άνω διατάξεως του άρθρου 16 παρ.4 του Α.Ν. 1521/1950, όπως κατά τα ανωτέρω αντικαταστάθηκε, η οποία προβλέπει την υπό τους εν αυτή όρους, απαλλαγὴν της ακυρώσεως οριστικού συμβολαίου μεταβιβάσεως και την επιστροφήν του ημίσεος του δια την κατάρτιση του ακυρουμένου συμβολαίου καταβληθέντος φόρου, συνάγεται ότι εάν εντός τεσσάρων ετών από της κατάρτισεως του οριστικού συμβολαίου μεταβιβάσεως ακινήτου, αναγνωρισθῆι η ακυρότης της συμβάσεως ή ακυρωθῆι αυτή δικαστικῶς ή κατ' ἄλλην νόμιμον διαδικασίαν, όπως είναι και η δια συμβολαιογραφικῶ εγγράφου συνάψεως συμβάσεως μεταξύ των αρχικῶς συμπληθέντων περί αναγνωρίσεως της ακυρότητος ή ακυρώσεως της αρχικῆς συμβάσεως μεταβιβάσεως δια κάποιους από τους υπό του Αστικού Κώδικος και τις κείμενες εν γένει διατάξεις προβλεπομένους λόγους ακυρότητος ή ακυρώσεως των συμβάσεων, εκτός της υποχρεώσεως του ἀηροστέου προς επιστροφήν του ημίσεος του δια την κατάρτιση του ακυρουμένου συμβολαίου καταβληθέντος φόρου, δεν καταβάλλεται υπό των συμβαλλομένων φόρος μεταβιβάσεως δια την ακύρωση του συμβολαίου τούτου, η οποία απαλλάσσεται του εν λόγω φόρου (ΣτΕ 1541/80, 2182/81, 4829/83, 3495/85).

Στην περίπτωση μάλιστα αυτή, όπως έχει κρίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας ο αρμόδιος Εφορος δεν δύναται να κρίνει παρεπιμπτόντως το κύρος της ακυρώσεως, είτε αυτή εκώρησε δικαστικώς είτε κατ' άλλην νόμιμον, κατά τα ανωτέρω διαδικαστικά, ως μη έχων εξουσίαν να ελέγξει περί του αν πράγματι συνέτρεχον οι προϋποθέσεις της ακυρότητας ή ακυρωσίας της περί μεταβιβάσεως αρχικής συμβάσεως (Σ.τ.Ε 1541/80).

VI. Το άρθρο 35α παρ. 1α του Ν.2190/1920 προβλέπει ακυρότητα συνεπεία τυπικών ελαττωμάτων, ήτοι για λόγους που ανάγονται στη διαδικασία λήψεως της αποφάσεως και ειδικότερα για παράβαση των σχετικών περί συγκροτήσεως, απαρτίας και πλειοψηφίας διατάξεων (του νόμου μη διακρίνονται νοούνται διατάξεις τόσο του νόμου τούτου όσο και του καταστατικού, β.Γεωργακόπουλο σελ.337).

Μεταξύ όμως των απαριθμούμενων ελαττωμάτων, τα οποία καθιστούν αυτοδικαίως άκυρη την ληφθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει και παραβάσεις των περί συγκλήσεως διατάξεων του νόμου ή του καταστατικού. Αντιθέτως μάλιστα σχετική διάταξη έχει περιληφθεί στο άρθρ.35γ.παρ.1α' ομιλούντος περί ακυρωσίας. Εν τούτοις όμως γίνεται ομόφωνα δεκτό, ότι άκυρη είναι η απόφαση της γενικής συνελεύσεως των μετόκων ανώνυμης εταιρίας και όταν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του ν.2190/1920 που επιβάλλουν ορισμένες διατυπώσεις (δημοσιότητας) για την σύγκληση της γενικής συνελεύσεως. (β.Κινητή Ακυρότης και ακυρωσία των αποφάσεων της γενικής συνελεύσεως της ανων.εταιρίας, εκδ.β' 1987 σελ.55.Πασσιά το δίκαιον της ανωνύμου εταιρίας Τομ.β'.1969 παρ. 461 6.388 Ν.Ρόκα, Εμπορικές εταιρείες εκδ. γ' 1989 σελ. 137-138, Αργυριάδη-Μηνούδη, Νομική φύσις και ελαττωματική σύγκλησις της γεν.συνελεύσεως.Αρμ. 1980, 723).Στις διατυπώσεις σύγκλησης ανάγεται και η εμπρόθεσμη δημοσίευση της

σχετικής προσκλήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26
π.ν. 2190/1920. Δεδομένου ότι σκοπός των διατάξεων που επιβάλλουν
τις διατυπώσεις για τη σύγκληση της γενικής συνελεύσεως είναι η
εξασφάλιση της δυνατότητας συμμετοχής σε όλους τους μετόχους,
γίνεται δεκτό από τη θεωρία και νομολογία ότι η ελαττωματική
σύγκληση θεραπεύεται, αν παραστεί στη γενική συνέλευση το σύνολο
των μετόχων (καθολική γενική συνέλευση βλ. Ν. Ρόκα, 6.128 σημ. όπου
και σύμφωνη νομολογία, γνωμ. Αρ. Γεωργιάδη - Β. Λιακοπούλου
(Εμ. Δ' 1991 σελ. 541). Ο κανόνας αυτός διατυπώνεται άλλωστε στο
άρθρο 10 παρ. 4 ν. 3190/55 η ανάλογη εφαρμογή του οποίου και στην
ανώνυμη εταιρεία καλύπτει το ζήτημα.

Στην κρινόμενη εδώ γενική συνέλευση, η οποία φέρεται, κατά
τους ισχυρισμούς των συμβαλλομένων, να μη συγκλήθηκε νόμιμα, δεν
παρέστη το σύνολο των μετόχων και επομένως δεν μπορεί να γίνει
λόγος για καθολική γενική συνέλευση που θεραπεύει τη μη νομότυπη
σύγκληση. Επομένως εφόσον ως προκύπτει από τα πρακτικά
-συνεδριάσεως της 1-10-1990 η πρόσκληση για τη σύγκληση της
γενικής συνελεύσεως δεν δημοσιεύθηκε νομίμως, υπάρχει λόγος
ακυρότητας της αποφάσεως της 1-10-1990 με την οποία εξελέγησαν οι
εκκαθαριστές που εκπροσώπησαν την εταιρεία κατά την σύναψη της
μεταβιβαστικής ως άνω συμβάσεως και με την έννοια αυτή η πώληση
του ακινήτου είναι άκυρη.

V. Οι άκυρες αποφάσεις της συνελεύσεως λογίζονται ως μη
ληφθείσες με συνέπεια να καθίστανται άκυρες και όλες οι
μεταγενέστερες αποφάσεις που στηρίζονται στην άκυρη ή δεν έχουν
νόημα χωρίς αυτή.

Η ακυρότητα κωρεί αυτοδικαίως, χωρίς ν' απαιτείται η κήρυξη της από το δικαστήριο (Γεωργακόπουλος, το δίκαιον των εταιριών του. 2ος. 1972, παρ. 43 σελ. 353, Πασσιάς το δίκαιον..... 1969, παρ. 462 σελ. 392, Ν. Ρόκας Εμπορικές εταιρίες, 2α εκδ. παρ. 18 σελ. 128, Ι. Μάρκου, αντιθέτως ο Κ. Ρόκας υποστηρίζει την άποψη ότι η ακυρότητα κηρύσσεται από το δικαστήριο κατ' ανάλογον εφαρμογήν της διατάξεως του άρθρου 15 ν. 3190/55 και του άρθρ. 101 Α.Κ. Πλήν όμως η αντίθετη αυτή άποψη αφορά περιπτώσεις προγενέστερες του β. δ. 174/63. Συνεπώς αφού δεν υπήρχε τότε το άρθρο 35α, έπρεπε να εφαρμοσθεί αναλογικά κάποια άλλη διάταξη για την άκυρη απόφαση της γενικής συνελεύσεως Α.Ε.

Παρ' ότι η ακυρότητα κωρεί αυτοδικαίως, - εν όψει εν τούτοις της περί λήσεως διατάξεως του άρθρ. 35α παρ. 2 - κάθε θιγόμενος από αυτή που νομιμοποιείται, θα πρέπει να προβάλλει την ακυρότητα μέσα στην αποκλειστική προθεσμία των δύο ετών, από της υποβολής των πρακτικών της Γ.Σ. στον Υπουργό Εμπορίου. Γίνεται παγίως δεκτό (βλ. και τη διατύπωση του άρθρ. 35α παρ. 2 «ακυρότης..... δεν δύναται να αντικαθελεί»), ότι η ακυρότητα προβάλλεται καθ' οιονδήποτε τρόπο, είτε επί δικαστηρίου (με αγωγή, ανταγωγή, ένσταση, αναγγελία σε πτώχευση κλπ) είτε και εξωδίκως (Α.Π. 832/76 ΝοΒ 1977, 190-Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 354/71, άλλως Πασσιάς, 405-406 -Ν. Ρόκας Εμπορικά Εταιρεία, 131).

VI. Εξάλλου ο ν. 2190/1920 για την προστασία των τρίτων θεσπίζει διετή σποσβεστική προθεσμία, εντός της οποίας μπορεί να προβληθεί η ακυρότητα της αποφάσεως της γενικής συνελεύσεως από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον (άρθρ. 35α παρ. 2 ν. 2190/20) το άρθρο τούτο προβλέπει λήση της ακυρότητας -ορθότερα το μη αντικτάξιμο της ακυρότητας -εφ' όσον α) υπεβλήθη αντίγραφο του

σχετικού, πρακτικού της στο Υπουργείο Εμπορίου, (βλ. και άρθρ. 26α παρ.2 ν.2190, β) παρήλθαν έκτοτε δύο χρόνια και γ) δεν προεβλήθη εν τω μεταξύ η ακυρότητα. Η άπρακτη παρέλευση αυτής της προθεσμίας έχει ως συνέπεια την θεραπεία του ελαττώματος έναντι πάντων (βλ. Ν.Ρόκα 6.139-140 όπου κι σύμφωνα νομολογία).

Σύμφωνα με τα εκτεθέντα περιστατικά, η σχετική απόφαση της γενικής συνελεύσεως υποβλήθηκε συννόμως στη διοίκηση την 3.7.1992 και καταχωρήθηκε στο οικείο Μητρώο Α.Ε. την 23.9.92. Επομένως μη παρελθούσης εισέτι της ως άνω διατετούς αποσβεστικής προθεσμίας, η επίκλησις της ακυρότητας της αρχικής συμβάσεως μεταβιβάσεως και η κατ' ακολουθίαν ταύτης σύναψις ακυρωτικής πράξεως, γίνεται νομίμως.

VII. Εν όψει των ανωτέρω εκτεθέντων και δεδομένου ότι, όπως έχει παγίως κριθεί κατ την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του άρθρ.16 παρ.4, αναγνώριση ακυρότητας ή ακύρωση του συμβολαίου μεταβιβάσεως γινόμενη για κάποιον από τους λόγους που προβλέπονται από τον Αστικό Κώδικα και τις κείμενες εν γένει διατάξεις αποτελεί εν πάση περιπτώσει ακύρωση αυτού << ένεκεν (άλλου) εξαιρετικού λόγου>>, τέτοιο δε λόγο αποτελεί και η κατά τ' ανωτέρω έλλειψη εξουσίας και της κατά νόμον πληρεξουσιότητας των ως εκπροσώπων της πωλήτριας εταιρείας συμβληθέντων, η ακύρωση του προαναφερθέντος μεταβιβαστικού συμβολαίου δεν υπόκειται σε φορο μεταβιβάσεως (Σ.τ.Ε. 3652/90 ad HOC).

VIII. Εξάλλο το γεγονός της εκδόσεως μετά ταύτα και δικαστικής απόφασεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (7651/94) αναγνωριζούσης έστω κατά συνομολόγηση, την ακυρότητα του αρχικού μεταβιβαστικού συμβολαίου, εφόσον αυτή εξεδόθη εντός 4 ετών από

της κατάρτισής του συμβολαίου, κρίνεται αφ' εαυτού ικανό να στηρίξει την προεκτεθείσα άποψη, χωρίς περαιτέρω έρευνα περί του αν πράγματι συνέτρεχον εν προκειμένω οι προϋποθέσεις της επικαλούμενης ακυρότητας.

ΙΧ. Συνεπώς στο τεθέν ως άνω ερώτημα καταφατική αρμόζει απάντηση.

ΕΒΕΩΡΗΘΗ

Αθήνα 16-4-94

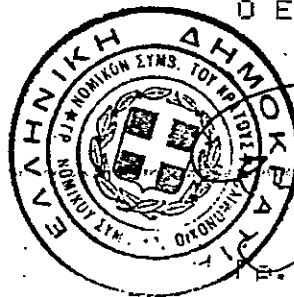
Ο Πρόεδρος

Λεων. Παπίδης.

Πρόεδρος Ν.Σ. Κράτους

Ο Εισηγητής

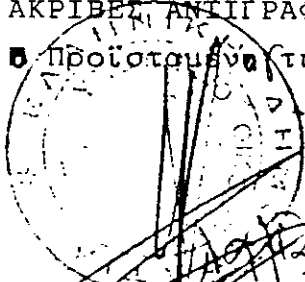

Γε. Κρόμπας

Νομικός Σύμβουλος Κράτους

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Προϊσταμένου της Γραμματείας

ΔΕΚΤΗ

Αθήνα, 31.10.1994

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ